

20. V. 1934 — 20. URA   VELIKA DVORANA UNION

PEVSKO DRUŠTVO

»SLAVEC« OB 50LETNICI

Dirigent Rupnik

SODELUJETA ORKESTER 40. P. P. »TRIGLAV«
IN TENORIST FRANCL / DIRIGENT ŽIVANOVIČ

Dirigent »Slavca«: RUPNIK IVAN

PROGRAM

UVOD

DRŽAVNA HIMNA

Glinka: . . . . . **OUVERTURA RUSLAN IN LUDMILA**

Živanovič: . . . . . **KAD DAN MINE** — pesem za tenor
in orkester — poje *Francel*

Izvaja orkester 40. p. p. „Triglav“. Dirigent: Živanovič

I.

Krek (1875): . . . . . **TAM NA VRTNI GREDI**

Adamič (1877): . . . . . **VASUJEJO**

Premrl (1880): . . . . . **LUNA IN ZVEZDE**

Prelovec (1887): . . . . . **NAPOSLED** — poklonjena »*Slavcu*«
ob 50 letnici

II.

Kogoj (1894): . . . . . **TRENOTEK**

Kopore (1900): . . . . . **VETRI V POLJU**

Ukmar (1905): . . . . . **MOTTO**

Rimsky-Korsakov: . . . . . **SLAVA** — zbor z orkestrom

I.

Dr. Gojmir Krek:

Tam na vrtni gredi.

(Ljudmila Poljanec)

*Tam na vrtni gredi rase rožmarin,
pridi o slovesu, dam ti ga v spomin.
Na srce ga deni, čuvaj ga skrbno,
morda kdaj ob njem ti rosno bo oko.
Rožmarin povene, ž njim spomin bo vzet,
tudi ti boš nosil v srcu veli cvet.*

Emil Adamič:

Vasujejo.

(Spindler)

*Ej, čez poljane, dobrave molčeče plava narave šepet žalujoč...
Na moje okence kapljice drobne trkajo v sivo noč...
A skoz temo dni davnih spomini k duši moji prihajajo v vas...
Z njimi plavajo sanje ubegle, mlade ljubezni ovenčani kras...
In čez poljane, dobrave molčeče plava narave šepet žalujoč...
Na mojo dušo spomini nalahno trkajo ... v sivo noč...*

Stanko Premrl:

Luna in zvezde.

Bleda luna je tožila svetlim zvezdam: Svetle zvezde, zlate moje hčerke, zlo je meni, zlo na večne čase. Žarno solnce me sovraži hudo, dasi sestra sem po rojstvu njemu in kraljica sem na jasnem nebu. Le ponoči pušča mi svetlobo, le ponoči, da razganjam temo. A podnevi se prevaža samo v zlatem vozu po širokem nebu in zagrinja mene v temno krilo, da v obraz se svet mi ne ozira, da ne čudi se svetlosti moji. Nič se nisem tužna zadolžila, nikdar nisem razžalila brata, da me tako smelo zaničuje.

Govorijo luni svetle zvezde: Bleda luna, ljuba naša mati: Tiho, tiho, ne govori tako, da ne čuje te rumeno solnce. Krasno te je obdarilo ono, vso svetlobo tebi posodilo, vso milobo, kar jo imaš dalo; za kraljico na polnočnem nebu tebe, mila luna, izvolilo . . . Tiho, tiho, ne govori tako, da ne čuje te rumeno solnce, da ne vrže te z višave nebne:

Umolknite so brleče zvezde, obledela na višavi luna, v zlatem vozu se pripelje solnce . . .

Zorko Prelovec:

Naposled.

(M. Pugelj)

Naposled pa smo se našli In tak lepo so svetile
tam sredi belih cest, zvezde sredi tihe noči
naposled pa sem ti povedal, in tak lepo so sijale
da bom ti na veke zvest. te tvoje temne oči . . .

II.

Marij Kogoj:

Trenotek.

(Aleksandrov)

*Tam v daljavi ne ve se, kam ptič leti,
tam v nižavi ne ve se, kam se spusti na skrivaj;
tako v duši lep trenotek zbeži in ne vemo,
kam, kje, se zbudi še kedaj . . .*

Srečko Koporc:

Vetri v polju.

(Srečko Kosovel)

*Vetri v polju šumijo, trave mehko valovijo.
Solnce v dolinah blešči, kaj, kaj, če si daleč ti?
Zvonovi zvonijo, njihovi glasovi se v vetru gubijo
in sredi polja sem čisto sam,
kdo hoče žalost?
Jaz mu jo dam, žalost, žalost, žalost . . .*

Vilko Ukmar:

Motto.

(Oton Župančič)

*Predaj se vetrom, naj gre kamor hoče?
Naj sree se navriska in izjoče!
Vendar mornar ko je najvišji dan,
izmeri daljo in nebeško stran . . .*

Rimsky-Korsakov :

Slava.

*Slava Bogu na nebje,
slava Gosudarju našemu na sej zemlje, slava,
čto bi našemu Gosudarju ne starjetsja, slava.
Ego cvjetnomu platju ne iznašivatsja, slava,
ego dobrim konjam ne izježivatsja, slava,
vjernim slugam ne izmjenivatsja, slava,
čto bi pravda bila na Rusi kraše solnea,
čtob carjeva zolota kazna bila vjek polnim polna, slava,
čto bi boljšim to rjekam slava neslasj do morja.
Slava malim rječkam, slava,
slava do meljnici, slava.
Etu pjesnju mi hljebu pojom,
hljebu čest vzdajom.
Starim ljudjam na uslišanje
molodim ljudjam v poučenje, slava,*

S l a v a.

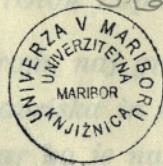
Trenotek

Knjižnica: Rimski-Korčakov:

Slava

Slava Bogu, našemu Gospodu, in našemu
 slava Gospodu, našemu Gospodu, in našemu
 to bi našemu Gospodu, našemu Gospodu, in našemu
 Ego očetnomu plaču ne razočarajta slava,
 ego dobrim korčakom ne izčistajta slava,
 vjernih slugov ne izčistajta slava,
 čto bi prave bile in kuste krave solna.
 čto bi prave solole kuzna bila nje polim bogin slava,
 čto bi polim to rjevan slava veslaj do mroju.
 Slava molim rjevan, slava,
 slava do mejnici, slava.
 Ego pjesnja mi hleba pojom, hleba soch od
 hleba čest postojom.
 Slava ljudem na veslajta
 molobim ljudem v poučnje, slava.

ST II-7 Br. 5 / 1933-1935

2013/3351/5